

РЕШЕНИЕ
№ 125

гр.Перник, 09 май 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на десети април през две хиляди и тринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 100/2013 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от **Н.А.В.,***** в качеството ѝ на управител на ЕТ „Н.В. Р.***“, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, *** срещу решение №1096 от 03.01.2013 г. на Районен съд гр. Перник, постановено по н.а.х.д. № 380/2012 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 23-2304676 от 13.01.2012 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на касационния жалбоподател, на основание чл. 416, ал.5 от КТ и във вр. с чл.414, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева, за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ.

С касационната жалбата се претендира отмяна на оспорваното решение, като незаконосъобразно и неправилно. Набляга се на обстоятелството, че в случая е приложен състава на привилегирвания състав на чл. 415в от КТ, тъй като нарушението е отстранено веднага след установяването му и от него не са настъпили вредни последици. Поради изложеното прави искане за отмяна на решението и преквалифициране на деянието, като се приложи състава на чл. 415в, ал. 1 от КТ.

Ответникът по касационната жалба Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Окръжна прокуратура Перник, чрез своя представител изразява становище, че касационната жалба е неоснователна, поради което решението като правилно и законосъобразно предлага да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, в настоящият състав, след като обсъди подадената касационна жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от страна в първоинстанционното производство, в законоустановения срок за обжалване на решението на Районен съд – Перник.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При извършената служебна проверка за валидност и допустимост на съдебното решение, настоящата касационна инстанция намира решението за валидно и допустимо, но неправилно. Доводите за това са следните:

Разпоредбата на чл. 220 от АПК определя, че в касационното производство съдът преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, но от друга страна чл. 219, ал. 1 от АПК допуска писмени доказателства за установяване на касационните основания, като съдът взема предвид и фактите, които са от значение за спорното право.

Пред първоинстанционния съд касационният жалбоподател представя допълнително споразумение към трудов договор № 00000011 от 31.05.2010г. двустранно подписано, в сила от 01.06.2010 г. Посредством него страната цели да докаже, че наказателното постановление е неправилно, тъй като не е налице твърдяното в него нарушение. Споразумението към трудов договор приложен по делото и като неоспорен от страните се явява годно доказателствено средство, от което се установява, че към дата на съставяне на АУАН и респективно към дата на издаване на наказателното постановление соченото като нарушител лице, не е осъществило състава на административно нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ. Предвид на изложеното следва да бъде зачетена доказателствената му сила. Обсъден и съпоставен с останалия доказателствен материал по делото се налага убеждението, че същия кореспондира в пълен обем с ведомостта за заплата за месец септември. При наличие на подпис на работника във ведомостта за заплата приложена по първоинстанционното дело и неразделна част от АУАН е видно, че работника е получил пълното си възнаграждение за този месец договорено с представеното пред въззивната инстанция писмено споразумение. При това положение са налице доказателства, че за процесния месец е установена друга продължителност на работното време, които не са оспорени и са приети по делото. Като е стигнал до други изводи и е потвърдил НП районният съдия е постановил неправилен акт, който следва да бъде отменен.

Отговорността на едноличния търговец е ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл. 128, т. 2 от КТ, според който в качеството си на работодател има задължение да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. В конкретния случай е налице допълнително споразумение към трудов договор според който възнаграждението което се дължи е 153.50 лв. и е за четири часов работен ден. Такова възнаграждение е заплатено на Г.М.Г.*** видно от приложената ведомост за заплати за месец септември 2011 г. При това положение настоящата инстанция намира, че установеното с процесния АУАН нарушение не покрива признаците на посочената като нарушена разпоредба на КТ.

Съображенията на въззивната инстанция, че след като е съществувало допълнително споразумение за изменение на работното време и съответно на заплащането е следвало да бъде представено пред АНО и поради това не следва да се възприема като надлежно доказателство не се споделят от настоящата инстанция. Както в хода на административно наказателното производство така и пред съда с допустимите от закона процесуални средства страните имат право да доказват твърденията си и да представят доказателства в подкрепа на защитната си теза. Обстоятелството, че допълнителното споразумение относимо към нарушението е представено едва пред съда не може да го дискредитира и да обосновава извод за недействителност.

Изводите за наличието на вреди за работника, настъпили от осигуряването му върху по-ниско възнаграждение и за по-малко работно време са житейски правилни, но при наличието на писмени документи чиято доказателствена сила не е оборена и кореспондира с останалите факти по делото не могат да обосноват законосъобразност на наложената санкция.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, настоящия състав на **Административен съд – Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1096 от 03.01.2013 г. на Районен съд Перник, постановено по н.а.х.д. № 380/2012 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2304676 от 13.01.2012 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област”, с което на ЕТ „Н.В. Р.***”, на основание чл. 416, ал.5 от КТ и във вр. с чл.414, ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция от 1500 лева, за нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/